

UZASADNIENIE

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 1 grudnia 2015r. Sąd uwzględnił powództwo Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) Spółki z o.o. w A. zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty k. 281-283 akt).

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana (...) Spółka jawna J. M. S. w Ł. **wniosła o** uchylenie zaskarżonego nakazu zapłaty w całości i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu.

Ponadto, pozwana wniosła o:

- wstrzymanie wykonania wydanego w dniu 1 grudnia 2015 r. nakazu zapłaty,
- zwolnienie pozwanego od kosztów sądowych w całości,
- dopuszczenie dowodu z zeznań świadka J. B. na okoliczności dotyczące współpracy stron,
- dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron na okoliczności dotyczące współpracy stron (zarzuty od nakazu zapłaty k. 294-295, 300-302 akt).

W ocenie pozwanej, żądanie pozwu jest całkowicie bezzasadne, cc powinno skutkować uchyleniem nakazu zapłaty w całości i oddaleniem powództwa w całości. Roszczenie powoda nie zostało udowodnione ani co do zasady, ani co do wysokości. Pozwana zakwestionowała swoje oświadczenie o uznaniu długu. Ponadto, podniosła, że faktury załączone do pozwu nie znajdują odzwierciedlenia w rzeczywistych dostawach surowców i nie znajdują poparcia w dokumentach załączonych do pozwu. Nie bez znaczenia winno pozostać to, że roszczenia dotyczące ewentualnych dostaw surowca miały być kompensowane między stronami, także w zakresie, w jakim powód domaga się od pozwanej zrealizowania obowiązku zapłaty, objętego powództwem (zarzuty od nakazu zapłaty k. 294-295, 300-302 akt).

W odpowiedzi na zarzuty powód podtrzymał stanowisko w sprawie, podkreślając, że pozwana uznała dług, a żądanie pozwu znajduje potwierdzenie w dołączonych do pozwu dokumentach (odpowiedź na zarzuty k. 320-321 akt).

Ostatecznie w piśmie procesowym dnia 2 czerwca 2016r. powód sprecyzował żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki jawnej J. M. S. w Ł. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowe (...) Spółki z o.o. w A. następujących kwot:

kwoty 397.510,17 zł (trzysta dziewięćdziesiąt siedem tysięcy pięćset dziesięć złotych siedemnaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. liczonymi od :

12.008,85 złotych od dnia 26 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty;

-2.907,80 złotych od dnia 12 września 2014 roku do dnia zapłaty;

-974,51 złotych od dnia 15 września 2014 roku do dnia zapłaty;

-492,49 złotych od dnia 15 września 2014 roku do dnia zapłaty;

-3.254,24 złotych od dnia 16 września 2014 roku do dnia zapłaty;

-6.239,30 złotych od dnia 17 września 2014 roku do dnia zapłaty;

- 3.622,08 złotych od dnia 19 września 2014 roku do dnia zapłaty;

- 2.337,34 złotych od dnia 22 września 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 294,43 złotych od dnia 23 września 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 1.320,26 złotych od dnia 23 września 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 4.413,08 złotych od dnia 24 września 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 5.986,30 złotych od dnia 26 września 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 1.671,60 złotych od dnia 29 września 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2.595,07 złotych od dnia 30 września 2014 roku do dnia zapłaty;
- 5.718,94 złotych od dnia 1 października 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 8.156,36 złotych od dnia 2 października 2014 roku do dnia zapłaty;
 - -1.311,13 złotych od dnia 2 października 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 495,27 złotych od dnia 8 października 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 4.530,19 złotych od dnia 8 października 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 4.898,33 złotych od dnia 9 października 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 9.713,09 złotych od dnia 5 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 2.263,18 złotych do dnia 6 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;
 - -1.312,52 złotych od dnia 10 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 1.201,85 złotych od dnia 11 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 6.927,96 złotych od dnia 12 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 3.444,67 złotych od dnia 18 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 4.858,64 złotych od dnia 20 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 5.500,00 złotych od dnia 25 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 636,03 złotych od dnia 3 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 4.953,22 złotych od dnia 3 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 7.270,10 złotych od dnia 10 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 2.078,98 złotych od dnia 11 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 4.065,06 złotych od dnia 18 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 2.977,99 złotych od dnia 19 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 1.881,58 złotych od dnia 22 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
 - 4.196,30 złotych od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- 4.465,42 złotych od dnia 25 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
- 1.296,79 złotych od dnia 26 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
- 636,03 złotych od dnia 30 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
- 3.695,47 złotych od dnia 30 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
- 2,686,50 złotych od dnia 31 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
- 704,79 złotych od dnia 31 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;
- 5.828,61 złotych od dnia 2 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.265,24 złotych od dnia 5 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 116,85 złotych od dnia 8 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 5.153,59 złotych od dnia 9 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 777,31 złotych od dnia 9 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 6.519,01 złotych od dnia 12 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 6.120,01 złotych od dnia 13 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 6.205,35 złotych od dnia 15 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 4.746,67 złotych od dnia 21 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.399,55 złotych od dnia 21 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 571,88 złotych od dnia 21 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 8.008,80 złotych od dnia 27 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 109,78 złotych od dnia 6 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 4.464,32 złotych od dnia 6 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.864,84 złotych od dnia 11 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 216,70 złotych od dnia 12 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 5.395,60 złotych od dnia 13 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 66,12 złotych od dnia 16 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 3.833,84 złotych od dnia 17 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.214,46 złotych od dnia 18 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.349,88 złotych od dnia 20 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.049,95 złotych od dnia 23 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.565,92 złotych od dnia 24 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;

- 2.262,84 złotych od dnia 26 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.205,72 złotych od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- 290,38 złotych od dnia 4 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.928,86 złotych od dnia 4 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.457,34 złotych od dnia 6 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 882,08 złotych od dnia 9 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.743,67 złotych od dnia 10 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.607,20 złotych od dnia 17 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 698,03 złotych od dnia 18 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.935,11 złotych od dnia 19 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.683,68 złotych od dnia 8 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 962,03 złotych od dnia 9 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.718,41 złotych od dnia 10 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 356,39 złotych od dnia 13 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.015,40 złotych od dnia 13 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.428,63 złotych od dnia 15 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 146,54 złotych od dnia 15 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 196,49 złotych od dnia 16 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 15.457,03 złotych od dnia 17 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.173,10 złotych od dnia 20 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.849,81 złotych od dnia 21 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.643,28 złotych od dnia 22 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 5.036,54 złotych od dnia 27 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 119,00 złotych od dnia 29 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.243,97 złotych od dnia 4 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 16.135,00 złotych od dnia 5 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.904,46 złotych od dnia 7 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.747,74 złotych od dnia 11 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.358,89 złotych od dnia 13 maja 2015 roku do dnia zapłaty;

- 965,02 złotych od dnia 14 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 613,72 złotych od dnia 14 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.105,47 złotych od dnia 15 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 3.583,74 złotych od dnia 18 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.741,87 złotych od dnia 20 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 613,72 złotych od dnia 22 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 7.750,88 złotych od dnia 22 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 502,02 złotych od dnia 25 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 652,10 złotych od dnia 26 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 613,72 złotych od dnia 27 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.252,25 złotych od dnia 27 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 971,43 złotych od dnia 28 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 4.929,44 złotych od dnia 29 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
- 613,72 złotych od dnia 1 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 7.878,49 złotych od dnia 1 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 797,71 złotych od dnia 2 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.346,13 złotych od dnia 2 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 484,50 złotych od dnia 5 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.833,57 złotych od dnia 5 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 3.076,88 złotych od dnia 5 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 722,69 złotych od dnia 12 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 311,19 złotych od dnia 12 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 3.170,15 złotych od dnia 12 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 921,96 złotych od dnia 15 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 5.238,86 złotych od dnia 16 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 143,22 złotych od dnia 18 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 894,15 złotych od dnia 18 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 2.610,27 złotych od dnia 19 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 13.736,16 złotych od dnia 23 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;

- 4.192,94 złotych od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 2.432,41 złotych od dnia 20 lipca 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 3.772,63 złotych od dnia 5 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 1.822,06 złotych od dnia 10 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 608,24 złotych od dnia 12 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 939,26 złotych od dnia 13 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 881,37 złotych od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 421,34 złotych od dnia 7 września 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 804,76 złotych od dnia 7 września 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 420,39 złotych od dnia 16 września 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 406,08 złotych od dnia 16 września 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 1.009,28 złotych od dnia 17 września 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 2.216,97 złotych od dnia 17 września 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 483,76 złotych od dnia 21 września 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 838,86 złotych od dnia 21 września 2015 roku do dnia zapłaty;
 - 863,90 złotych od dnia 22 września 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.421,09 złotych od dnia 23 września 2015 roku do dnia zapłaty;
- 874,57 złotych od dnia 23 września 2015 roku do dnia zapłaty;
- 426,90 złotych od dnia 24 września 2015 roku do dnia zapłaty;
- 1.799,91 złotych od dnia 29 września 2015 roku do dnia zapłaty;

-754,78 złotych od dnia 29 września 2015 roku do dnia zapłaty i w tym zakresie o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy, zaś w pozostałym zakresie wniósł o uchylenie nakazu zapłaty co do kwoty 62.066,48 zł (sześćdziesiąt dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych czterdzieści osiem groszy) i umorzenie postępowania w tej części z uwagi na uiszczenie tej kwoty przez pozwaną Spółkę.

Powód wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki jawnej J.M. S. w Ł. na rzecz powódki Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A. kwoty 13.084 zł (trzynaście tysięcy osiemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu (pозew k. 2-8 akt, pismo procesowe powoda k 339-343 akt).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami (dowód: wydruk z Centralnej Informacji KRS powoda k. 22-30 akt, wydruk z Centralnej Informacji KRS pozwanego k. 13-21 akt).

W dniu 15 czerwca 2011 roku strony zawarły umowę o współpracy, na mocy której powód zobowiązał się do sprzedaży na rzecz pozwanej przędzy, natomiast pozwana do kupowania przędzy na zasadach określonych w ww. umowie. Łączna wartość przędzy, która stanowiła przedmiot obrotu określona została na kwotę 300.000 złotych. Aneksem nr (...) z dnia 15 czerwca 2012 roku do ww. umowy kwota ta została zwiększona do 550.000 złotych. Umowa została zawarta na czas nieokreślony (dowód: wierzytelny odpis umowy z dnia 15 czerwca 2011 roku k. 31-34, wierzytelny odpis aneksu nr (...) z dnia 15 czerwca 2012 roku k. 34).

W toku współpracy, w wykonaniu postanowień ww. umowy pozwana spółka zakupiła od powoda towar m.in. w ilości i asortymencie wskazanych w załączonych do pozwu fakturach VAT. Za zakupione towary powód wystawił faktury VAT z odroczonym terminem płatności, zgodnie z ustaleniami umowy z dnia 15 czerwca 2012r. Faktury zostały przyjęte przez stronę pozwaną bez zastrzeżeń (dowód: wierzytelne odpisy faktur VAT wystawionych przez powoda k. 35-263 akt).

Należności z ww. faktur nie zostały do dnia wytoczenia powództwa uregulowane w zakresie kwoty 469.302,52 złotych.

Powodowa spółka wezwała pozwaną w dniu 29 czerwca 2015 roku do zapłaty wymagalnej wówczas kwoty 461.962,80 złotych do dnia 8 lipca 2015 roku pod rygorem sądowego dochodzenia należności. Do pisma zostało dołączone zestawienie wszystkich należności z wykazem salda. Do dnia wytoczenia powództwa wezwanie pozostało bezskuteczne (dowód: wierzytelny odpis wezwania do zapłaty z dnia 29 czerwca 2015 roku wraz z potwierdzeniem nadania k. 264-269 akt).

Powód działając poprzez swojego pełnomocnika, w dniu 2 października 2015 roku ponownie wezwał pozwaną do zapłaty dochodzonej niniejszym pozwem kwoty pod rygorem sądowego dochodzenia należności. Do dnia wytoczenia powództwa wezwanie pozostało bezskuteczne (dowód: wierzytelny odpis wezwania do zapłaty z dnia 2 października 2015 roku wraz z potwierdzeniem nadania oraz potwierdzeniem odbioru k. 270 akt).

Pismem z dnia 22 czerwca 2015 roku pozwany uznał dług. zaproponował ugodowe zakończenie sprawy, wskazując że nie jest w stanie jednorazowo spełnić świadczenia (dowód: wierzytelny odpis pisma pozwanego z dnia 22 czerwca 2015 roku k. 274 akt).

W toku procesu na poczet należności objętych żądaniem pozwu pozwana spółka wpłaciła kwotę 62.066,48 zł (dowód: okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Należy wskazać, odnosząc się do toku postępowania sądowego, że rozprawa w dniu 3 czerwca 2016r. uległa odroczeniu na wniosek strony pozwanej z powodu choroby strony. Pismo wpłynęło na dzień przed rozprawą. Zaświadczenie od lekarza sądowego pochodzi z dnia 31 maja 2016r. i dotyczyło M. S. (2) (wniosek o odroczenie k. 337 akt, zaświadczenie k. 338 akt). Odroczenie nastąpiło do dnia 27 czerwca 2016r. (protokół rozprawy k. 344-345 akt). Kolejny wniosek strony pozwanej o odroczenie rozprawy wpłynął do Sądu w dniu rozprawy 27 czerwca 2016r. (wniosek k. 351 akt). Zaświadczenie od lekarza sądowego zostało wystawione w dniu 21 czerwca 2016r. i dotyczyło M. S. (2) (zaświadczenie k. 352 akt).

Drugi ze (...) spółki (...), mimo że ma prawo do reprezentowania spółki, a wezwanie zostało doręczone do spółki - nie stawiał się.

Strona powodowa na rozprawie w dniu 27 czerwca 2016r. wniosła o uwzględnienie powództwa i oddalenie wniosku o odroczenie rozprawy, bowiem strona pozwana działa na zwłokę. Powód podniósł, że pozwana spółka nie ma środków finansowych na spłatę zadłużenia i stara się o kredyt. Natomiast S. S. wspólnik spółki jawnej rozmawiał przed terminem rozprawy z powodem i przyznawał powyższe okoliczności. Strona podkreśliła, że to S. S. zajmuje się faktycznie sprawami spółki, nie zaś M. S. (2). Działanie strony pozwanej i brak możliwości wyegzekwowania kwot

narażają powoda na straty, na brak płynności finansowej, a zarzuty od nakazu zapłaty zostały podniesione na użytek tej sprawy (stanowisko strony powodowej w protokole rozprawy k. 356-356 akt).

Na rozprawie w dniu 27 czerwca 2016r. Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o odroczenie rozprawy i pominął dowód z przesłuchania stron oraz z przesłuchania świadka J. B. przy tak sformułowanej tezie dowodowej (postanowienie k. 356 akt).

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku o odroczenie rozprawy po raz kolejny, bowiem działanie strony można określić jako celowe wydłużanie postępowania i działanie na zwłokę. (...) spółki jawnej (...) w ogóle nie stawili się na rozprawie, a M. S. (2) składała zwolnienia lekarskie dzień przed terminem rozprawy, co uniemożliwiało zmianę terminu rozprawy tak, by strona powodowa nie ponosiła kosztów stawiennictwa i nie traciła czasu. Pozwana nie wносиła o przydzielenie pełnomocnika z urzędu, nie wносиła by współników przesłuchać w miejscu pobytu.

Należy wskazać, że rozprawa ulega obligatoryjnemu odroczeniu, stosownie do art. 214 § 1 k.p.c. jeżeli sąd stwierdzi nieprawidłowość w doręczeniu wezwania albo, jeżeli nieobecność strony jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną sądowi przeszkodą, której nie można przezwyciężyć. Jednakże w orzecznictwie sądów powszechnych i Sądu Najwyższego wyrażane były także zapatrywania, że nieodroczenie rozprawy, mimo wystąpienia powodów wskazujących na usprawiedliwioną niemożność stawienia się strony, nie musi powodować nieważności postępowania, jeżeli z okoliczności sprawy jednoznacznie wynika, że strona zajęła stanowisko, co do wszystkich kwestii prawnomaterialnych i procesowych występujących w sprawie, zgłosiła wszystkie dowody na poparcie swoich twierdzeń, ustosunkowała się do twierdzeń strony przeciwnej i do dowodów przeprowadzonych w sprawie oraz odmowy przeprowadzenia innych dowodów. W takiej sytuacji żądanie odroczenia rozprawy, może być potraktowane, jako nadużycie uprawnień procesowych i może uzasadniać odmowę ochrony praw tej strony, jeżeli usprawiedliwiają przekonanie sądu, że działanie strony prowadzi do przewleczenia procesu, bądź stanowi szzykanę w stosunku do przeciwnej strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2009 r., I CSK 30/09; z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 463/13, niepubl.).

W uchwale z dnia 11 grudnia 2013 r., III CZP 78/13 (OSNC 2014, nr 9, poz. 87) Sąd Najwyższy przyjął, że z zasady rzetelnego procesu, obowiązku uczestników działania zgodnego z dobrymi obyczajami (art. 3 k.p.c.) oraz celu procesu, którym jest rzeczywista ochrona praw podmiotowych wynikających z prawa materialnego, wywodzona jest autonomiczna konstrukcja nadużycia prawa na gruncie prawa procesowego. Zasada ta może mieć zastosowanie w sytuacji, w której określone uprawnienie mieści się w dyspozycji normy procesowej, ale skorzystanie z niego służy innemu celowi niż uzyskanie ochrony praw podmiotowych, a skutek wykonania tego uprawnienia byłby sprzeczny z funkcją przepisów i ekonomią procesową. Sąd Najwyższy stwierdził, że zakaz nadużycia praw procesowych należy uznać, obok zasady efektywności i równouprawnienia stron, za istotny składnik rzetelnego procesu. Sąd może i powinien przeciwdziałać podejmowaniu przez stronę czynności tamujących tok postępowania i tym samym pozbawiających przeciwnika procesowego możliwości uzyskania efektywnej ochrony. Prawidłowe zastosowanie tej zasady wymaga pogodzenia jej z gwarancjami procesowymi i poszanowaniem prawa do sądu. Stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w przedstawionej uchwale oraz wskazanych orzeczeniach podzielił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 marca 2015 r. (II CSK 443/14 LEX nr 1730599), w którym wskazano, że korzystanie przez stronę z uprawnień procesowych nie może powodować ograniczenia uprawnień procesowych strony przeciwnej. Przyjęcie przez sąd, że skorzystanie przez stronę z uprawnienia procesowego stanowi nadużycie praw procesowych, może nastąpić tylko na podstawie dogłębnej oceny okoliczności sprawy, w pełni uzasadniającej ustalenie, że działanie strony jest podyktowane nierzetelnym celem, a w szczególności zamiarem utrudnienia lub przedłużenia postępowania, czego można dokonać przez porównanie celu uprawnienia procesowego ze znaczeniem wykorzystania go w konkretny sposób. Odmowa zatem skorzystania przez stronę z uprawnienia procesowego, jako wyjątek od zasady realizowania go, wymaga wystąpienia w sprawie szczególnych okoliczności.

Zachowanie strony pozwanej na gruncie niniejszej sprawy należy ocenić jako nadużycie prawa podmiotowego.

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 grudnia 2014 r. (I ACa 875/12 LEX nr 1623937) w sytuacji istnienia obligatoryjnych przesłanek odroczenia rozprawy z art. 214 § 1 k.p.c., uchybienie powołanemu przepisowi przez sąd nie musi powodować nieważności postępowania, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że strona już zajęła stanowisko co do wszystkich kwestii prawnomaterialnych w postępowaniu, zgłosiła wszystkie istotne dowody dla poparcia swoich tez, ustosunkowała się do twierdzeń strony przeciwnej.

Strona pozwana zajęła stanowisko w sprawie w zarzutach od nakazu zapłaty i odniosła się do żądania pozwu. Zgłosiła też wnioski dowodowe, które Sąd ostatecznie oddalił, bowiem tezy dowodowe wskazane przez stronę z punktu widzenia rozstrzygnięcia nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Należy podnieść, że wywodzona przez pozwanego kompensata świadczeń nie została potwierdzona żadnym dokumentem, co powinno mieć z uwagi chociażby na realizację określonych obowiązków podatkowych. Brak też w umowie i w aneksie do umowy jakiegokolwiek postanowienia umownego w tym zakresie. Pozwana w piśmie z dnia 2 października 2015r. nie kwestionowała swojego długu, wskazywała jedynie na brak możliwości jednorazowej zapłaty. Od końca 2014r. pozwana nie odesłała żadnej faktury, wszystkie faktury były kwitowane bez zastrzeżeń przez osobę uprawnioną do odbioru dokumentu. Pozwana w toku procesu, mimo że wносиła o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego, dobrowolnie uiszczyła na rzecz powoda kwotę 62.066,48 zł.

Ostatecznie zatem Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie dokumentów prywatnych przedłożonych przez powoda.

W ocenie Sądu, wszystkie istotne dla sprawy okoliczności wynikały z przedłożonych przez powoda dokumentów prywatnych.

Zgodnie z art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Formalna moc dowodowa dokumentu prywatnego wyraża się w tym, że zawarte w nim oświadczenie pochodzi od osoby, która złożyła podpis na dokumencie, jednakże nie rozciąga się ona na okoliczności towarzyszące złożeniu oświadczenia. Nie przesądza ona sama przez się o mocy materialnej dokumentu (kwestii jego ważności, skuteczności, a także prawdziwości). Dokument prywatny nie jest więc dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 sierpnia 2015 r. VI ACa 1031/14 LEX nr 1794400).

Podobnie w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 sierpnia 2015 r.

(I ACa 238/15 LEX nr 1797159) wskazano, że dokument prywatny nie korzysta z domniemania zgodności z prawdą złożonych w nim oświadczeń - formalna moc dowodowa tego dokumentu nie przesądza jego mocy materialnej. Dokument prywatny nie jest sam przez się dowodem rzeczywistego stanu rzeczy.

Niemniej jednak w niniejszej sprawie dokumenty prywatne nie zostały skutecznie zakwestionowane co do autentyczności i wiarygodności przez stronę pozwaną i były dla Sądu źródłem wiedzy o okolicznościach związanych z realizacją umowy sprzedaży przędzy przez obie strony procesu.

Dokumenty prywatne znajdujące się w aktach sprawy oceniane kontekście logiki i doświadczenia życiowego pozwalały na dokonanie ustaleń zgodnie z twierdzeniami powoda. Przez fakty w rozumieniu art. 6 k.c. należy rozumieć wszelkie okoliczności, z którymi normy prawa materialnego wiążą skutki prawne, w tym więc powstanie i treść stosunku prawnego. Uwzględniając treść tego przepisu wierzyciela dochodzącego od dłużnika spełnienia świadczenia obciąża ciężar wykazania przysługującej mu wobec dłużnika wierzytelności, tj. wykazania wszystkich faktów, z którymi właściwe przepisy materialne wiążą powstanie wierzytelności o określonej treści rozmiarze. Faktura, która może spełniać także różne funkcje na płaszczyźnie cywilnoprawnej (wezwania do zapłaty, pokwitowania itp.) jest powszechnie uznawana za jeden z dowodów, w oparciu o który sąd może samodzielnie lub z uwzględnieniem innych dowodów ustalić treść stosunku prawnego łączącego strony, a w konsekwencji mający znaczenie dla ustalenia istnienia i rozmiaru wierzytelności wynikającej z tego stosunku prawnego. Istnienie bezpośrednich dowodów, wykazujących

choćby częściowo część okoliczności istotnych dla zastosowania norm prawa materialnego właściwych dla oceny i istnienia i wysokości spornej wierzytelności, jak również dowodów przeciwnych, powinna wyłączać możliwość zastosowania domniemania faktycznego (por. wyrok SN z dnia 26 marca 2014r. (...) 312/14, LEX nr 1712826).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 485 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd wydaje nakaz zapłaty, jeżeli powód dochodzi roszczenia pieniężnego albo świadczenia innych rzeczy zamiennych, a okoliczności uzasadniające dochodzone żądanie są udowodnione dołączonym do pozwu wezwaniem dłużnika do zapłaty i pisemnym oświadczeniem dłużnika o uznaniu długu.

Z załączonych do pozwu dokumentów bezspornie wynika, że spełniona została przesłanka wezwania dłużnika do zapłaty jak i pisemnego oświadczenia o uznaniu długu, co uzasadnia wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Powód wykazał załączonymi do pozwu dokumentami prywatnymi istnienie wierzytelności, jej wysokość oraz brak spełnienia świadczenia przez stronę pozwaną.

Zgodnie z art. 535. § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Strona pozwana nie spełniła swojego świadczenia, zatem roszczenie strony powodowej znajduje oparcie w art. 535 § 1 k.c. w zw. z art. 471 k.c.

Zgodnie z art. 496 k.p.c. po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Mając na uwadze powyższe, Sąd utrzymał nakaz zapłaty w mocy na podstawie art. 496 k.p.c. w części niezaspokojonej należności- poza kwotą 62.066,48 zł, co do której uchylił nakaz zapłaty i na podstawie art. 203 k.p.c. w zw. z art. 355§ 1 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie. Pozwana spółka w toku procesu uiściła na rzecz powoda wskazaną kwotę .

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty należne stronie powodowej od pozwanej złożyły się: opłata do pozwu 5.867zł, opłata od pełnomocnictwa 17zł, koszty zastępstwa procesowego 7200zł (§ 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu - (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Uzasadnienie sporządzone przez sędziego,
3. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć stronie pozwanej z pouczeniem o terminie i środku zaskarżenia.